

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De iugi sacrificio. ca. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Fin fortes data est tribubus et quilibet tribus forte
 te equales pres dedit familijs. familie vero
 iuxta numeru capitū domibz diuiserunt sine
 forte maiores et minores portiones. Flume
 rari sunt qz leuite a
 mesevno et sup. xxiij Reduc ad memoriaz
 mlta generz masculi qd supra distinctū est
 lini. inter tribum. familiam.
 et domum. et intelliges

quod dicitur, quod alio non est intelligendum.
 De iure successionis hereditarie.
 Capitulum, XXXVII.

Unus autē sal

phaat qz non reliquerat filii non e
 numerata. Audietes autē quicquid fi
 lie ipse quod numerat dare terra: steterunt ad
 ostiū tabernaculi corā moyse et eleazaro et to
 ta multitudine: et dixerunt. Pater noster mor
 tuus est in deserto: nec pro peccato suo: nec habu
 it mares filios. cur tollit nomen eius de fami
 lia. Date nobis possessionē inter cognatos
 nostros. Quarū causam retulit moyses ad do
 minū: qui ait. Iustam rem postulāt filie sal
 phaas. Ad filios autē israel loquens. Homo si
 mortuus fuerit absqz filio: ad filiā transibit he
 reditas: quod vsqz hodie consuetudo obtinet. Et
 si nec filiā habuerit: transibit ad frēs eius. Et
 si nec frēs habuerit: transibit ad patruos. Et
 si nec hos habuerit: transibit ad eos qui pro
 prii sunt

De substitutione ioseph.
 Capitulum, XXXVIII.

Tris quoqz do

minus ad moysen. Ascende in
 montē abarim et contemplare ter
 rā quā daturus filijs israel: et post ibis ad po
 pulū tuū. Non enim intrabis eā. Cui moyses.
 Prouideat dñs de spiritu ois carnis ho
 minē qui sit sup multitudinē hanc: ne sit populus
 dñi sic oues sine pastore. Cui dñs. Tolle io
 sue et statue eū corā eleazaro et oī multitudine
 et impone manū tuā sup caput eī: ut audiat
 euz sic audiuit te ois synagoga filioꝝ israel. Fe
 citqz moyses ut dñs ipauerat. coguitqz vni
 uersa multitudo quod ioseph pro morte moysi an
 tecederet eos. Utrū autē tūc vel post ascende
 rit moyses ut videret terrā certū non est. s; cer
 tum ē quod ascendit: et prope terre videre potuit. Et
 si totā vidit: miraculose factū est.

De libaminibus Lapi, XXXIX.

Recepitqz do

min⁹ moysi de iugi sacrificio. et de
 sacrificijs legalium solēnitatū. S; qz
 non offerebat hostia sine libamētis suis: de
 his breuiter p̄mittendū est. Libamen vel liba
 bamentū erat similia oleo glutinata et vni
 qz cū hostia adolebant. ut legē q̄si panis. et vno
 nū et caro dño offerent. Cuius vero hostie p
 priū libamen determinatū erat. Pro agno si
 mille decima ps ephi. vini quarta ps bin vel
 ephi offerebat. Erant autē ephi et chorus me
 sure aridorum. bin et batus liquidorum. Pro
 vitulo de similia tres decime. de vino media
 ps bin. Et forte tres
 decime erant integre Lhoꝝ em. xxx. stinet
 de tribus ephi. vel de modios. ephi tres ar
 vno ephi. ridoz. bin et batus li
 quidoꝝ pus tolleba
 tur decima. Iterū nouē ptes decimabant: et
 tertio decimabant reliquū. et sic erāt tres dec
 me vni ephi. Pro ariete de similia due decie
 de vino tertio ps bin. Eadē erāt libamenta
 hirci. Si q̄n legas. pro agno de similia dari de
 cimā decime: intelligendū ē de consueta decima
 decimādi q̄si decimā decimatōis. vel decimā
 decimantē. Vel ipa decima ephi iterū deci
 mabant. et hec decie decima dabat pro agno s; q̄
 q̄sdā. Vel ponit idē est decia decime: quod deci
 ma ephi. Est em ephi decima ps choꝝ.

De iugi sacrificio.
 Capitulum, XL.

Rius autē de iu

gi sacrificio videam⁹. Iuge sacri
 ficiū. vel indeficiens quidē fiebat
 de sumptu publico. Hanc offerebat agn⁹ an
 nicul⁹ in holocaustū cū libamētis suis ut tota
 die cremaret in odore suauē dño. Quo ipos
 to sup altare sacerdos cum prunis et tymia
 mate et lor⁹ intrabat tabernaculū: ponebatqz
 prunas cū tymiamate sup altare incensū. et h
 vocabat summatio sacrificij. Tūc etiā q̄tu
 or de septē lucernis mortificabat. In vespe
 ponebat sicut ali⁹ agn⁹ in eundē modū. Et in
 trans cū tymiamate sacerdos: accēdebat oēs
 lucernas. et sic tota nocte in altari erat odor
 suauis dño. Vespertinū tū sacrificiū meli⁹
 erat et pingui⁹ matutino. qz sepe in die propter il
 lud plura imponebāt. Et inde dicebat illud
 gratius dño: qz pingui⁹ dicimus nos grati⁹.

Numerorū

qz mortē dñi factā vespe significabat. Hos agnos qdā tradūt de sūptu tradi sacerdotū. Josephus de publico: q etā q̄tidianā d̄ sūptu sacerdotū oblationē d̄ eterniat. Offerebat em̄ sacerdos in dieb; vicis sue assariū farine oleo misce, z modica decoctioe indurate, medietatē mane, z medietatē vespe sup altare. In hūc modū ecclia manet vespe offerit dño laudes z cōpletorū, vel post in p̄ma z cōpletorio offert cōfessionē ad mutuo orādū tanq̄ iuge sacrificiū, qz sacrificiū n̄m deo est spūs tribulatus z humillatus.

De sabbato z oblationibus eius,

Capitulum. XLII.

Olemitates le

Sgales erāt septē. Sabbatū, neomenia, p̄phase, p̄tecostes, festū clāgoris, festū p̄tiationis, scenophegia. Sabbatū interpretat̄ req̄es, z p̄or̄ dicit̄ festū dñi, qz cū aliā festa instituta z nominata sint ab aliq̄ euentū vel ope eoz h̄ d̄: sabbatū, qz de in coquitur. Inde ē forte qz p̄uilegiatū ē in duobus: qz in eo nō licet cibū parare: nec vltra mille passus ire. Dicit̄ aut̄ h̄ festū legale: nō q̄n̄z aū legētiā ab exteris q̄busdā nationibus obseruatū fuerit sabbatū, s; qz sub lege p̄mo obseruatū ē ex p̄cepto. Ea die p̄ter iuge sacrificiū offerebāt duo agni āncullū im̄maculati cū libamēt̄ suis in holocaustum.

De neomenia, Capitulum. XLIII.

Comenia sonat

Innouatio lune. Ficos ei nouū mene lune interpretatur. Quia q̄ iudei in legitimis suis lunationes p̄ mensib; habebāt ex lege, diē noue lune vocabāt kal̄, legales: z erat dies ferialis ap̄ eos. Ea die offerebant vitulos duos, arietē vnū, agnos anniculos septē cū libamēt̄ suis p̄ singulos. Zircūq; p̄ declinatōe pcc̄i cū libamēt̄ suis, om̄ia hec in holocaustum.

De phase, Capitulum. XLIII.

Quartadecia die

Quarta die primi mensis ad vesperū comedit̄ agnū pascale, et nox illa dicebatur p̄phase, i. transit̄, p̄t̄ causas sup̄ius dicit̄as. Eadē dicebat̄ pasca, i. immolatio. Sequenti die inchoabat festū azymoz qd̄ ptelabāt septē dieb;. Quoz dies p̄ma z vltia so-

lennis erat z ferialis ab oī ope fulli. Qd̄ ezechiel addit de festo p̄me diei apl̄s, z alibi d̄ decima die q̄ tollebat̄ agnū. An̄ z p̄m̄ mensis solet cōpari, vij. in solenitatib;. forte moyses cā breuitatis p̄rāsūt. Vel multa ad amplandū cultū dei sup̄addita sūt, q̄ ezechiel p̄sequitur. sic in sabbato de portaz ap̄tōe z p̄ceptis. Post p̄mā diē solennē, i. xvj. luna torrebāt igni spicas recentes, z grana manibus cōfricata in modum farris fracti offerebant dño assariū vnū, cul̄ pugillū vel drāchmā vnā adolebat sacerdos sup altare: restū quū erat eius. Pro hac oblatioe qdā putauerūt h̄ festū nō solū azymoz dici: sed etā festū nouoz errātes, qz legūt nisan q̄n̄q̄ vocari mensē nouoz. Ab hac, xvj. die dicit̄ iosephus nūerari septē hebdomadas: post q̄s statū erat pentecostes. Alij dicūt eas nūerari ab altera die sabbati qd̄ erat i dieb; azymoz, qz lrā historie videtur sic sonare. Alij ab ip̄a p̄ma die azymoz: ne plures q̄. i. dies inter pasca z pentecosten inueniātur. In his dieb; septē p̄ singulos dies offerebātur in holocaustum eedē hostie: que etiam in neomenia cum libamēt̄ suis.

De pentecoste, Capitulum. XLIII.

Entecoste sonat

Pinquagesim̄. Pentacon ei grece, i. latine, hebraice asarta. Al̄ p̄te-

coste, ipsa quinquagena dierū, quibus cōpletis immittēs vltima dies dicebat̄ festū p̄m̄, i. cōsecutiū vel p̄secutiū, i. diez. Fiebat autē in memoriam date legis: q̄. i. die ab exitu d̄ egypto data ē. Eadē solenitas dicebat̄ festum hebdomadaz qz supputatis vt dicit̄ crū ē, vij. hebdomadibus: ab altera die sabbati azymoz fiebat. Q̄ si volum̄ se q̄ iosephū sabbatuz

dicem̄ h̄ p̄mā diē solennē azymoz, dicebat̄ etā festū p̄mittuoz, qz tūc de nouis frugib; offerebantur duo panes duoz assaroz de

Scdm̄ h̄ inuenies Dum completerentur dies pentecostes.

Certior sentētia est a prima die azymoz quinquagesimū esse pentecosten, z a secunda quinquagesimū esse secundaz diē pentecostes in qua offerebātur panes noui, sicut secunda die azymoz grana, z ita duo dies quinquagesimi leguntur numerati.